

Κι' έδου, παρ' θλινού σημερα νομίζεται συμφέρον
πως πρέπει κι' ἀποικιακήν
ν' ἀρχίσουμεν πολιτικήν,
καὶ νὰ φανώμεν μιμηταὶ κι' εἰς τοῦτο τῶν πατέρων,
ποὺ δὲν πειρούσαντο μονάχη μέσ' στὸ σητῆται των,
μὰ 'θλέκενε καμψά μέρη καὶ πέρ' ἀπὸ τὴν μότη των.

Κι' ἀν λαχταρές πραγματικῶς ἡμέρες προκοπής
στὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ πᾶξ καὶ νὰ τοῦ 'πηδί¹
μέσα' στῆς Κίνας τὰ νερά νὰ στείλῃ τὸν Μιασούλη
μὲ τὰ βασιστὰ τῆς Φραγκοῦς νὰ κάνῃ καρφούλι.

'Α θῇ ν αἱ.—Φίλε Φασουλῆ καὶ βλάμη καὶ κολλήγια,
ἔδιβοτα τὸ γράμμα σου καὶ στὸν Βουδούρη 'πῆγα,
καὶ τοῦ 'ψυθίσας στ'² αὐτὸν νὰ κάνῃ τὸ σταυρὸν του
καὶ τὸν Μιασούλη 'γρήγορα νὰ στείλῃ 'στὸ Τακοῦ,
κι' δηλὶ μὲς 'στὴν 'Αμερικὰ νὰ χάσῃ τὸν καρφὸν του,
κι' οἱ κόποι καὶ τὰ κάρβουνα νὰ πάνε τοῦ κακοῦ.

Κι' ἐγὼ καθ' ὅλα συμφωνῶ μαζὶ σου, Φασουλῆ,
νέος ὄργων ἀγνωστού πρὸς δῆσται μᾶς καλεῖ,
νέος ὄργων, ἀλίος τῆς φλογερᾶς μας φύσεως,
νέος ὄργων ἀχανῆς, ποὺ κάποιον συντράπει,
ἄς γίνονται, βρί Φασουλῆ, κι' ἐμεῖς τῆς προσκολλήσωας,
μὲ τοὺς μεγάλους κόλλησης γιὰ νὰ κολλήσῃ κατί.

Μωρὲ καλὴ μᾶς τὰλεγες, σὲ δικαιόνω τῷρα,
πρίπει κι' ἐμάς τοῦ Κουκάγ-Σου νὰ μᾶς τρομάξῃ³ ἡ χώρα,
καὶ στὸν καρφὸ τῆς μωραστῆς καὶ τὴν διανομῆς
κατὶ μπορεῖ νὰ πάρωμε μὲ γαλιφὰ κι' ἐμεῖς.

Κι' ἀφοῦ τῶν Μηκεδονῶν μας τοὺς διάσπαστοὺς ὥρχιους
μόνον ονείρατα γιὰ μᾶς τὰς ἄφραν ὥρπατα,
τούλάγχιστον εἰς τοὺς Ρωμαϊκοὺς ἢ μενὶν τοὺς κορέους
'λιγό Τακοῦ καὶ Πιτσιλῆ καὶ μερικὴ Κορέα.

'Ἄς 'μπορεῖσα, Φασουλῆ μου, νάζω μέσα 'στὸ τραμβέϋ
καὶ νὰ 'πήγαινα μὲ 'ἐκεῖνον
'στὸ Φεῦ-Ταῖον, στὸ Πόρτε-'Αθρούλη, καὶ 'στὸ Βάϊ-Χάϊ-Βάϊ,
καὶ κατόπιν 'στὸ Πεκίνο,
καὶ νὰ φίξω μιὰ μπτά 'ετώ μισθώση του τὰ πλούτυ,
κι' 'ὑπέρα στὸ Φεῦ-Ταῖον-φοῦ νὰ τραβήξω, πουταφούτη,
καὶ νὰ κόψω μὲ δόριο τοσίδες αὐτὸν πρώτος Μανδερίνους,
καὶ νὰ πάρω καὶ δόριο Μπόζερος γιὰ νὰ παιίσω μποζὶ μ' ἐκεῖνους,
καὶ ξανὰ μὲ τὸ τραμβέϋ νὰ γυρίσω 'ετώς 'Αθηνᾶς
διηγούμενος πρὸς δόκους τε θυμάσια τῆς Κίνας.

'Ε κ τὸ ũ Π εκ ᴵ ν ο ν.—Φονικὸ μεγάλο κατ'⁴ αὐτάς,
ξένας Προσθείας πυρπολούν καὶ σφέζουν Πρεσβευτάς,
μὰ τὶ καλὴ, βρὶ Περικλῆ, που μέσα 'στὸ Πεκίνον
δὲν 'βρίσκεται πρὸς τὸ πέρων καὶ Πρέσβεις τῶν 'Ελλήνων,
ἀλλογάς κι' οἱ Μπόζερος θάδλεται μᾶς νότα τοῦ Ρωμάνου
ώσπεν κι' ἐκείνεις τῆς γνωσταίς, που στέλλει τοῦ Σουλτάνου.

Μεγάλως εὐκολούνομας 'στὴν γλῶσσαν τῶν Κινέζων,
τὴν κοινωνικὴν παίζων,
μ' ἔνα τοὺς τοὺς, μ' ἔνα τζίμ τζίδην μὲς 'στὴν οὐσία μπαίνεις
καὶ σάν Κινέζος τὴν μύλεις καὶ τὴν καταλαβαίνεις.

Κι' ἀν τούχη καὶ καρμπού φορὰ καταρροφὴ νὰ πάρῃς
καὶ τὰ συχνὰ φτερνίσματα σὲ κάνοντα νὰ δακρύζῃς,
μ' αὐτὰ τὰ φύτα φύτα φοι Κινέζικα παρλάρεις,
Κινέζιστι μονολογεῖς χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζεις.

'Α θῇ ν αἱ.—Νάζλης 'γρήγορα νὰ πάμε 'στὸ Θράσιον,
ποὺ 'βρήκαν ἄφθον νερό τοῦ τόρα δεκαπλάσιον,
κατάλληλον, βρὶ Φασουλῆ, πρὸς πόσιν καὶ πρὸς πλύσιν,
κι' εἰς τούτον τοῦ ζητήματος ἐγγίζομεν τὴν λύσιν.

'Ἐκ τὸ ũ Π εκ ᴵ ν ο ν.—Πόλειμος κι' ἀνταποπή τῆς σφρίρας,
καὶ τῶν Κινέζων προσφωνῶ τὰς σεβαστάς μητέρας,
ποὺ 'στού πολέου τῶν φυτιὰ πρὶ πάν τὰ παλλαχιάρια των
μονάχων δῆρ καὶ τρεῖς φοράς τους πλύνουν τὰ ποδάρια των,
γιὰ νὰ 'μποροῦν, βρὶ Περικλῆ, 'στὸ τρέξιμο ν' ἀντέχουν
κι' ἀκούραστα νὰ τρέχουν.

Τοὺς τεοὺς κι' ἐμεῖς, ποὺ σὲ μυρτιγίας τὰ λάθαρά μας κάλνουν,
χορὶς ποτὲ τὰ πόδια μας νὰ μάνωσι μας νὰ πλύνουν,
μὲ κάλους καὶ πρηζήματα τὸ κόδουμα ποπούται,
κι' θυτερά φέρται μας καρφὲ καὶ ναργίλε μαρκοῦται.

Π εκ ᴵ ν ο ν.—Κόσμους καλασμός κι' ἀιματά ποτάμια χύνεται...
τῆς 'Εθνοσυνελεύσων τὸ ζήτημα τί γίνεται ;
Στρατοὶ καὶ Στόλοι θεινεῖς, τρομέρα καὶ κυνῆγι,
καταλαβαίνεις, Περικλῆ, πῶς δικαῖος ἐπίλεγε,
καὶ ξαναπές 'στὸν Ὑπουργὸ νὰ στείλῃ τὸν Μιασούλη
γιὰ νὰ χρεων ἐλεύθερο καὶ ν' ἀνασάσιον δούλοι.

Κι' ν αἱ.—Τοὺς Ρώσους ἀπειλοῦν οἱ φίλοι Γιαπωνεῖοι,
ἀλλὰ κι' δ' Ρώσος ἀπειλεῖ κι' ἐν σὲ παικτοῖς δὲν καλεῖ.
'Εδώ γιὰ γηριαράζη καὶ σεῖς αὐτοῦ τὶ κάνετε;
Δεὶς θύουν δῆν θυρητά χωρὶς καρφὸ νὰ κάνετε,
πρέπει νάλθουν κι' οι ποταμοὶ καὶ τὰ τοπιλοθόλλα,
τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἀνάγκη νάλθουν δια.

Κι' ἀν στρίμα δὲν καταδειχθοῦν τῆς Κίνας νὰ γυρίσουν
ἀπὸ τῆς ἄλλαις διάδολαις,
τούλαχιστον μὲν φάλαινα πιστεύω νὰ ψερίψουν
νὰ βγάλωμε μπανέλαις.

'Α θῇ ν αἱ.—Σκούνε, Φασουλῆ, πρὸς δῆλην τὴν ύφιλιον
πῶς τῶν Ρωμαϊκῶν τὸ ναυτικὸν καὶ κρατικὸν Βασιλείον
εἰς τὴν Κετρίνην θάλασσαν τὰ θυρητά τους στέλλει...
'πες καὶ 'στὸν Αύτοκράτορα τὸ νέο 'Ξαφνίκο,
ποὺ ζένους διοργανωτάς γιὰ τοὺς Κινέζους θέλει
καὶ τῆς Εὐρώπης, θέλειγο σὰν τὸν 'Ελληνικό.

Καὶ τώρα πρὸς τὸ Ζεύπειον πηγαίνω νὰ τὸ στρώσω
κι' ἐκεὶ τοὺς σὲ καρτερῷ γιὰ νὰ σὲ μπαγλαρώσω.

Καὶ καμπόδαις ποικιλίσιες,
μ' δάλλους λόγους ἀγγελίσιες.

Θερήην μετ' δῆλλων σύστασιν κι' ὁ Φασουλῆς σᾶς κάνει
τοὺ νέου Καταστήματος Σουρῆ καὶ Παπαγγάνηη,
ποὺ βρήσει νεοτερησμῶν ἀρίστων τοῦ συρμοῦ,
ἐκτὸν δέκα νούμερο καὶ 'στὴν δέδων Έφροῦ.

Παιδαγωγικὴ δημιόδη, δημοδεῖσακάλου πρώτου,
ἔργον Χι Κυριακάτου, τῆς παιδείας θιασότου.

Θεῖνη τώρα 'στὴν Χελκίδα φύλλον περισδικόν,
τῆς «Αύγης» τὸν τίτλον φίρον, διητας φιλολογικόν.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμαϊκοῦ μας, παρλαπίτα πατριώτου,
ἀριθμός τριαντατρίσ, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδόνου.